

Diplomová práce

Jan Hromádko: Preventivní výchovný systém Jana Bosca

Oponent: Mgr. Ing. Aleš Opatrný, Th.D.

Posudek oponenta:

Autor práce si vytkl úkol téměř přesně ohraničený: představit preventivní systém svěťce Jana Bosca. V tomto vymezení se práce pohybuje. V poslední větě úvodu ale uvádí další cíl: „zjistit, zda se preventivním systémem dá vychovávat i dnes“. Tento úkol práce ale nesplňuje ani zřejmě plnit nemá. Je úkol pro jiné zadání, které by muselo rozvinout instrumentarium pro zjišťování efektivit tohoto systému. A pouhé tvrzení, že je to možné (např. str. 51 uprostřed), není zjištěním.

Práce je přehledně a logicky rozčleněna, autor postupně charakterizuje jednotlivé prvky preventivního výchovného systému. Určitým problémem je vztah k současnosti. V úvodu sice čteme: „Práce nechce hledat příčiny vzniku výchovných problémů dnešní doby. Není ani určena pro to, aby hodnotila dnešní dobu a způsoby, kterými se řeší problémy související s výchovou dospívající mládeže“ a dále: „Práce chce představit preventivní systém ....a hodnotit výhody a možná i úskalí“ (str. 6). Text sám však ukazuje, že se pohledům do současnosti nelze vyhnout, jsou ale nesoustavné. Kromě toho lze těžko uvažovat o úskalích preventivního systému v jakémsi nadčasovém prostoru. Pokud by chtěl autor vnímat tato úskalí (což by bylo velmi žádoucí!), bylo by to třeba dělat na pozadí charakteristických rysů dnešní doby. Takto se vlastně při četbě ocitáme v době Jana Bosca, která byla opravdu jiná, a jen občas „přeskočíme“ do současnosti. Vypadá to potom jakoby autor předpokládal, že otázky, problémy i preference mladých lidí jsou dnes prakticky stejné, jako v době života autora preventivního systému. Toto tvrzení by bylo sotva možné obhájit.

Dalším velkým problémem je literatura, z níž autor vychází. Chce-li něco napsat (byť to není hlavní téma) o názorech na výchovu J.J. Rousseaua a A.S. Makarenka, bylo by přece jen třeba sáhnout přímo k pramenům, tedy k vlastním textům, což u Makarenka není nijak nesnadné. A také by bylo dobré, kdyby autor sdělil, proč si vybral právě tyto dva autory pro svá srovnání (byť to může bystřejší čtenář odhadnout).

Pokud jde o informace o vlastním preventivním systému, byl autor, zřejmě odkázaný pro své znalosti jen na česky psanou literaturu, opravdu v těžké situaci. Odborná literatura na toto téma prakticky není. A tak musel vzít zavděk tím, co bylo. Od románového zpracování až po samizdatové překlady, které jsou možná dost solidní, ale tuto domněnku můžeme jen věřit, nikoliv ověřit.

Přes tyto výhrady je třeba uznat, že se autor v problematice dobře orientuje a že se pokusil z nepříliš hojných a co do obsahu různorodých pramenů sestavit soustavně uspořádaný pohled na způsob výchovy, který se sám snaží realizovat.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 12.5.2006

.....
podpis oponenta

originál